

Rastislav Kupšo, 23 rokov, Turzovka

Boxer, striptérka a barová šlamastika

Vo vzduchu je cítiť vôňu lacnej kolínskej zmiešanej so zápachom horiaceho tabaku cigarety, ktorá tancuje v robustnej dlani mohutného muža sediaceho na okrúhlejši stoličke s potrhaným poťahom, pri barovom pulte. „S tou cigaretkou ti to nesečne Lacko,“ ozval sa jemný ženský hlások z poza pípy a prehlušil ho zvuk prudkého nárazu skla o lebku vychrtlého chlapíka sediaceho kúsok vedľa a odštartoval tak už tradičný program piatkového večera. Dnes to všetko začalo vyšetovaním Malého Paľka, beznádejne sa snažiaceho zistiť pri akom stole a s kým tu včera sedela jeho bývalá. Pri pokladaní otázok náhodným barovým štamgastom, zachádzal do takých detailov, že mi pripomínal kriminalistu, ktorý práve dorazil na miesto činu, a dať mu do ruky kriedu, tak by mohol ísť pokojne obkresľovať mŕtvolu. No jedna nesprávne položená otázka spustila katastrofálnu reťazovú reakciu a na malý moment to v našom podniku vyzeralo ako na divokom západe.

Laco nepohol ani brvou. Boli časy kedy by sa bez váhania do tejto trhanice pridala aj on. Ale vo svojich kostiach cíti, že pomaly starne, a je na čase začať sa chovať dospelé. S pokojom Angličana zostáva priklincovaný pri bare. Spolu s posledným dúškom piva si utrie vlhkú stopu peny na svojej zjazvenej brade a zapáli si ďalšiu. Človek, ktorý ho nepozná by si pomyslel, že je tuhým fajčiarom, ale ja veľmi dobre viem, že dnes prehral jeho obľúbený futbalový tím. FC BARCELONA bola pre neho náboženstvom a Messi jeho Boh. Prehry znášal ťažko, bolo to ako keď do života veriaceho príde veľká strata a začne pochybovať o svojej viere. On o tu svoju už dávno prišiel a utvrdil sa v tom, že to čo nevypočuje ten tam hore si vypočuje fľaška. Vždy som mal pocit akoby sem nepatrila. V inej dobe by bol možno veľkým bojovníkom, gladiátorom, dobyvateľom a ľudia by ho uctievali, ale teraz je len prachom zapadanou spomienkou na niekoho, kto na malú chvíľu stál v ringu a možno mal našliapnuté, aj na dobrú kariéru. No jeden rýchly dvojité pravý hák a prasknutá šošovka jej dali červenú skôr než sa stihol zohriať jeho motor.

„Daj mi tam ešte jedno pítko,“ vyhrkol na barmanku nespelym tónom. Poznal všetky zákony ulice, vedel dokonale odhadnúť svojho súpera, a presne vykalkulovať akým protiúderom odrazí jeho úder a zloží ho k zemi, ale ženský svet bol pre neho jedným veľkým otáznikom. Boj o lásku sa väčšinou skončil už v prvom kole a znamenal pre neho veľké KO. Problémom niekoho kto nikdy ten pravý pocit nezažije je ten, že nevie ako láska v skutočnosti

vyzerá a nechá sa ľahko napáliť. Zamiluje sa do každej ženy, ktorá mu prejaví čo i len malý kúsok pozornosti.

Monika mu ju prejavovala dosť často. Nie, že by sa jej páčil alebo mala o neho záujem. V tomto smere bola veľmi dobrou herečkou. Muži v našom meste z nej šaleli a túžili sa aspoň na jeden večer stratiť pod jej perinami. Dlho som nechápal prečo. Z môjho pohľadu bola tupým dedinským dievčaťom, s nedokončenou strednou, ktoré nedokázalo pochopiť čo i len tu najjednoduchšiu metaforu. No neskôr som si spomenul na časy keď som ako malý chlapec chodieval s otcom na ryby a celé mi to docvaklo. Bol vášnivým rybárom. Občas som mal pocit, že s nimi dokáže komunikovať a naslúchať im. Hovoril mi o nich rôzne bájky a príbehy. Raz to bol príbeh o rybe, ktorá sa krmila inými rybami, a stále rástla a rástla, až kým sa vďaka svojej veľkosti, dokázala vyšvihnúť do takej výšky, že preskočila do susedného rybníka. No spravila jednu veľkú chybu. Tento rybník bol obrovský a žili v ňom oveľa väčšie ryby, a ona sa stala ich potravou. Je zvláštne ako svety zvierat a ľudí spolu súvisia. Monika bola veľkou rybou v malom rybníku. V akomkoľvek väčšom meste, by upadla do nemilosti oveľa zaujímavejších dievčat, ktoré spolu s ich krásou sprevádzala aj inteligencia. No v našom malom zapadákovke bola hviezdou, a prácu barmanky si po svojej absolventskej praxi v stripclube nesmierne užívala. Krvavý rúž na jej perách a hlboký výstrih naznačovali, že je práve sama, a hľadá ľahkú korisť, z ktorej by sa mohla nakrmiť.

„Už sú to skoro dva mesiace odkedy mu dala kopačky, nechápem ako môže ešte stále takto kvôli nej vystrájať, ja som na Štefana prestala myslieť už po týždni,“ odfrkla a vrátila pípu do pôvodnej polohy aby získala čas kým opadne pena a mohla svojmu najstálejšiemu zákazníkovi splniť jeho želanie. Laco to chápal. Uprel pohľad na Malého Paľka, ktorý bol uprostred šarvátky zatlačený do rohu a obdivoval ho. Obdivoval to ako sa niekto s takou suchou, kostnatou postavou dokáže tak statočne brániť studenej sprche úderov. Vedel, že ta povrchová bolesť, ktorú práve prežíva je ničím v porovnaní s bolesťou, ktorú muž prežíva po tom ako mu žena nasadí parohy. „Vieš, my chlapi sme citliví, možno tak nevyzeráme, ale sme v týchto veciach citlivejší ako vy. Je pravda, že teraz si v tejto diere najväčšou hviezdou, ale hviezdy padajú. Zrazu budeš mať po tridsiatke a zistíš, že ti ten vlak ujel a budeš spokojná keď vôbec o teba niekto oprie bicykel.“ Dno pohára s nedočapovaným pivom pristálo tvrdým nárazom na drevenej doske barového pultu, a chmeľové kvapky sa rozprskli po jeho obľúbenom tričku s Marlonom Brandom. „Ach tie tvoje opilecké reči Lacko, tak by som ti priala, aspoň na chvíľku sa počuť. Hovoríš úplne z cesty. Nečudujem sa, že si už desať rokov sám. Ktoré rozumné dievča by ťa už len chcelo.“ Sedel som síce na druhej strane v bezpečnej vzdialenosti od epicentra tejto mizérie, ale nemohol som si nevšimnúť, že hneď ako to

dopovedala sa mu na čele vynorila tlstá žila napumpovaná krvou a jeho tvár dostal od hnevu červenú plet'ovú masku. Nedopomohol tomu ani fakt, že zadnú časť temena jeho hrubej hlavy len o dve čísla minul popolník. Kopol do seba to nenávisťne načapované pivo a jeho zaťaté paste naznačili že sa chystá spraviť krátky proces. Päť dobre mierených úderov, roztrhané tričko, vylomené dvere, a hukot sirény policajného auta spravili bodku za týmto čarovným večerom. Laci sa potom ako si vybil zlosť vrátil na svoje miesto, a ľudia sa začali postupne vytrácať. Vytratil som sa aj ja, takže neviem čo ďalej nasledovalo, ale keď som ho stretol na druhý deň vyzeral inak. Tváril sa akoby vyhral jackpot. To výhrou bola Monika. Áno, tvrdí chlapi ju fascinovali a on sa stal včera nevedomky víťazom tohto pofidérneho tendra. Nemalo zmysel vysvetľovať mu, že začať si bývalou striptérkou a miestnou radodajkou je obrovským prešľapom. To čo ma, ale tešilo najviac bolo vidieť ho konečne šťastného, aj keď možno len na malinkú chvíľu.